

השבת

ע"פ
א"ת

תלריע
מצורע

של רבי נחמן מברסלב

❖ מידות ❖

- ❖ מי שמתפלל על ישראל במסירת-נפש, הכל אוהבין אותו.
- ❖ על-ידי אהבה בא התחזקות.
- ❖ כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך.
- ❖ על-ידי אמירת הלל בקול גדול, זוכים לאהבת השם יתברך.
- ❖ מי שנוהר משבועת שקר, בודאי לא יעבור על לא תקום ולא תיטור.
- ❖ השום מסגל לאהבה.
- ❖ העובד מאהבה-זכותו מגן עד אלפים דור.
- ❖ במקום שעושין תנאים [תנאי] או איזה כריתות ברית, השם יתברך שם הוא.
- ❖ אהבת אשה לבעלה ניכר בזבובים ויתושים שבבית. גם על-ידי אהבתם, יכולין לידע כח היצר הרע אם כבר נחלש אם לאו.
- ❖ חכמי הדור שיש ביניהם אהבה, שרואים זה עם זה לפרקים, אזי יש כח בידם לדון את כל העולם; ודיניהם דין, ואין מי שישנה ויבטל דינם, כי הקדוש-ברוך-הוא אב-בית-דין שלהם.
- ❖ על-ידי שנאת-חינם נכשל בטרפות.
- ❖ על-ידי תאות אכילה הוא אוהב בן אחד יותר משאר בניו (מספר המידות - אהבה).

צדיק

⊕ מעלת זכרון שמות הצדיקים, כי בהשם הקדוש של כל צדיק וצדיק נכלל בו כל מהות הצדיק, כל צדקתו ותורתו ומעשיו הטובים, כי בשמו נגבל כל חיותו וענייניו ומהותו.

⊕ למשל, כשאנו מזכירין שם התנא רבי שמעון בן יוחאי, בזה השם כלול כל מעשיו זה התנא, שהיה שלוש עשרה שנים במערה, וחיבר ספר הזוהר וכל המעשיות הנזכרים ממנו, כלם כלולים בזה השם הקדוש **רבי שמעון בן יוחאי**, וכן בשאר הצדיקים.

⊕ כי השם הוא הכלל והזכר של כל דבר. ועל כן, על ידי שמזכירין שמות הצדיקים, אנו ממשיכין עלינו קדשתם וזכותם, ועל ידי זה נזכה גם אנחנו לקדשה ולטהרה, ולשוב אליו יתברך (אוצר היראה - צדיק, ל"ה).

יכולים לעבוד את השם יתברך באמת, אפילו אם לא ניתנה התורה, כמו שראינו מאבות העולם וכן שאר הצדיקים הגדולים שהיו קודם מתן תורה, ואף על פי שבודאי גם לצדיקים כאלו הוא זכות וחסד גדול ענין נתינת התורה הקדושה, אף על פי כן עיקר החמלה והחסד של השם יתברך בנתינת התורה הקדושה, הוא שעל-ידי התורה הקדושה כל ישראל יכולים להתקרב אליו יתברך.

⊕ כי התורה היא דרך כבושה, שעל ידה יכול להתקרב אפילו הפחות שבפחותים, ממקום שהוא שם, להשם יתברך, ועל-ידי שאנו מקשרין על-ידי התורה הקדושה באחדותו יתברך תמיד, על ידי זה אין כח להקללה לחול על ישראל, חס ושלום, בשום אופן.

⊕ וזה שאמר בלעם, כשרצה לקלל

ולא יכול אז, אמר: **מה טובו אהליך יעקב - אהליך דייקא**, שעוסקין בהם בתורה, שעל ידי זה ישראל מקשרין בו יתברך תמיד, שעל-ידי זה נתהפך גם הקללה לברכה. וזה שאמר שם: **כנחלים נטיו**, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: מה נחלים מעלין את האדם מטמאה לטהרה אף דברי תורה כן, כי התורה מעלה את האדם, אפילו מעמקי הטמאה, חס ושלום, ומטהרת אותו ומקרבת אותו להשם יתברך.

⊕ וזה **כגנות עלי נהר**, היינו רמז הגן שהוא אצל הנהר - שמי הנהר משקין אותו תמיד ואינם נפסקין ממנו לעולם. כמו כן ישראל הקדושים הם קרובים אליו ומקשרים בו יתברך תמיד, על-ידי התורה, והחיות דקדשה נמשך להם בתמידות ממנו יתברך, על-ידי התורה הקדושה (אוצר היראה - תלמוד תורה, ק"ג / לקוטי הלכות - הלכות חכירות וקבלנות, הלכה ב', אות י"ב).

📖 תלריע - מצורע 📖

⊕ זאת תורת המצורע ...

דרשו רבותינו ז"ל: **אפילו הזבין והמצורעין וכו' עוסקין בתורה**. על-ידי התורה הקדושה שהמשיך לנו משה רבינו עליו השלום, על ידי זה אנחנו מקשרין לעולם בו יתברך, כי **אפילו פושעי ישראל מלאים מצות כרימון**, ואפילו מי שנפל למקום שנפל ורחוק מאד מהשם יתברך על-ידי מעשיו הרעים, אף על פי כן יכול להתקרב להשם יתברך בקל, על-ידי לימוד התורה הקדושה.

⊕ כי התורה הקדושה יורדת אפילו למי שהוא בעמקי הקליפות בשאול תחתיות, חס ושלום, ומעוררת אותו ומקרבת אותו להשם יתברך, בבחינת **אבדון ומוות אמרו באזנינו שמענו שמעה**, שאפילו מי שהוא בדיוטא התחתונה, חס ושלום, במדור הקליפות שהם בחינת אבדון ומוות, גם הם שומעים שמעה של התורה הקדושה, שהיא נותנת לפתאים **ערמה ומכרזת קמיהו עד מתי פתיים וכו'**, וזה בחינת שאמרו רבותינו ז"ל: **אין דברי תורה מקבלין טמאה**.

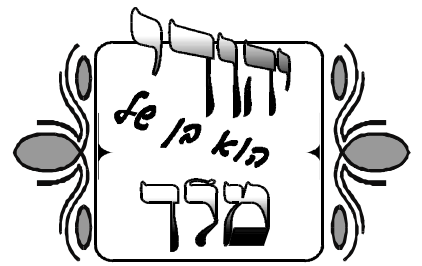
⊕ ועל-כן, **אפילו הזבין והמצורעין וכו' עוסקין בתורה וכו' זה רמז שאפילו אלו שהם בסטרא דמסאבותא, גם הם צריכין לעסוק בתורה, כי התורה תוכל לקרב גם אותם להשם יתברך, שזה בחינת והסתרתי פני מהם וכו'**, ואף על פי כן גם אז **וענתה השירה הזאת לפניו וכו'**, כי התורה תרד עמהם למקום שהם שם, וגם משם תקרב אותם להשם יתברך ותחזירם בתשובה.

⊕ וזה בחינת **בשכבך תשמור עליך**, ודרשו רבותינו ז"ל: **בשכבך בקבר**, היינו אפילו כשאתה שוכב בסטרא דמותא, חס ושלום, גם אז התורה תשמור עליך, לקרב אותך להשם יתברך.

⊕ נמצא שמיום שזכינו לקבל התורה הקדושה, מיום שהוא אין שום הרחקה לישראל מהשם יתברך לעולם, כי תמיד הם סמוכים אליו יתברך על-ידי התורה הקדושה שעולה ויורדת עמהם.

⊕ וזה עיקר נתינת התורה לישראל, כי בודאי יש צדיקים גדולים שהיו

לזכרון ופני אורינו ר' ישראל נב תצר אסור כו ר' אייזיק טמאה, צ"פ

מלכי המלכים

מכתב ✍️

שחידד את אזניו ולבבו לשמוע נפלאות נוראות השיר והניגון של הצדיק האמת הבורע ומתלהב, שבו הוא רופא אותנו את הבת מלכה בתכלית השלימות, שהוא כלליות נפשות ישראל לעתיד מלך המשיח ינגן זה הניגון ועל ידו יגלה ניבוע אור ה' לכל באי עולם ויתקן כל העולם בשלימות בתכלית

ה' ימשיך עליך רפואה שלימה חיים ארוכים טובים ובריאים ויריק לך ברכה ממקור הברכות והישועות חכמה ובינה ממקור החכמה והברכה. ... ומוציא כל הנפשות שנפלו בטעותים ומבוכות של כפירות מינות ואמונות כוזביות.

אשריך אחי, שזכית לידע מבעל הנפלאות, אשר כל דברו ודרכו התמימים והעמוקים כולם נפלאים פלאי פלאות עד אין חקר, להחיות אותנו ואת כל העולמות כולם לדור דור. מלך המשיח יעורר זה הניגון בעולם (מספר אָבִי הַנַּחַל ב' - מכתב ק"ס).

אומן... ראש השנה

על אודות אספתנו בימי ראש השנה הקדושים אמר פעם אחת לבנו ר' יצחק ז"ל הנ"ל בזה הלשון: אני מקוה שיתקיים הדבר עד ביאת הגואל צדק, אבל אף על פי כן מי יודע, חס ושלוש, מה שיעבור בזה (מגודל ועוצם הקטרוגים המתעוררים ומתגברים על זה בכל עת), אולי, חס ושלוש, ימנעו ולא יניחו, חס ושלוש, בשום אופן לבא לשם, זאג איך דוא זאלסט תמיד זיין ראש השנה אין אומין, ערב ראש השנה זאלסט זיך שטעלין, אפילו אין מארק.

[אומר אני: שאתה תמיד תהיה בראש השנה באומן, וערב ראש השנה העמד את עצמך אפילו בשוק] באיזה מקום שרואים משם בית ציונו הקדוש, ותאמר שם העשרה קפיטיל תהלים.

ואחר כך תתפלל שם באומין בראש השנה אפילו באיזה עזרה (פאליש) של בית המדרש, וכן תנהג כל ימי חיך (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ב', ה').

חיי מוהר"ן

אמר: אם לא נמצא מפורש בדברי רבותינו זכרונם לברכה, בפרוש, שאסור לומר **גירא בעינה דשטנא** [חץ בעיני השטן], הייתי אומר **גירא בעינה דשטנא**.

ואיני מבין כלל המעשיות שנמצאים בדברי רבותינו זכרונם לברכה, מתנאים ואמוראים, שהיה קשה וכבד בעיניהם מאד תאוה זו, כמובא כמה מעשיות בגמרא, כי אצלי אינו כלום, כלל כלל לא, ואינו נחשב אצלי לנסיון כלל.

ובודאי, יש סוד במה שנמצא בתורה שתאוה זו היא נסיון, כי באמת אינו נסיון כלל; ומי שיודע מעט מגדלת הבורא יתברך, כמו שכתוב (תהלים קל"ה): **כי אני ידעתי כי גדול ה' - אני ידעתי דייקא**, אינו נחשב לנסיון כלל.

עזור נא לנו להמשיך ולקיים את הוצאת העלון: **בנק הדואר, מס' 7-2255-89**

ואין חילוק אצלי, בין זכר לנקבה, אני רואה התאוה כמו שאני רואה אותך.

היו לי נסיונות אין מספר, אך אינו נסיון כלל, אך בעת שהיה נסיון, היה לו גם-כן כמה נסיונות (חיי מוהר"ן - יגיעתו וטרחתו בעבודת ה', רל"ג).

סיפור

שמעתי מאחד מאנשי שלומנו, שנסע עמו [עם מורנו מוהרנ"ת ז"ל] פעם אחת, ובאו לבית מלון, ואכלו שם סעדת הערב, ובשעת האכילה עמד בצווארו של מורנו מוהרנ"ת ז"ל **עצם**.

ופתח את פיו כדרך הנחנק, ונבהלו שם מאד; והשם יתברך ברחמיו היה בעזרו, שבלע מיד את העצם, ולא הזיק לו כלום.

אחר כך, ענה ואמר להאיש הנ"ל: הראית שבשעה שעמד העצם בצווארי, הייתי מביט ומסתכל למעלה, כי אין שום עצה על כל דבר רק לתלות עינינו למרום, אפילו בשעה שאין יכולים לצעוק, על כל פנים יעשה אז מה שביכלתו (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ב', ה').

עצות

כשמדבר לפני הקדוש-ברוך-הוא ומפרש שיחתו בטענות ובקשות ורוצה לנצח את הקדוש-ברוך-הוא כביכול שיעשה בקשתו, יש להקדוש-ברוך-הוא תענוג ושמחה מזה שמנצחין אותו.

על-כן הוא יתברך בעצמו שולח לו דבורים בפיו שיוכל לנצח אותו, כי בלא זה בודאי לא היה אפשר לבשר ודם לנצח את הקדוש-ברוך-הוא, אך השם יתברך בעצמו מסיע לו בזה כני"ל.

כשאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך ומתודה ומתחרט על גדל הפגמים שפגם, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה, כי כל פגם ופגם שפגם בנשמתו פגם אצלה כביכול; והיא מנחמת אותו, שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים.

טוב מאד להתפלל ולפרש שיחתו לפני השם יתברך בשדה בין עשבים ואילנות. כי כשאדם מתפלל ומפרש שיחתו בשדה, אזי כל העשבים וכל שיח השדה, כלם באים בתוך תפלתו ומסייעין לו ונותנין לו כח בתפלתו ושיחתו (לקוטי-מוהר"ן-תנינא יב). (לקוטי עצות-התבודדות י"ב).

תפילה

לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים. נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך. רבונו של עולם, זכני להרבות בהתבודדות תמיד.

ואזכה להיות רגיל לצאת בכל יום לשדה בין אילנות ועשבים וכל שיח השדה, ושם אזכה להתבודד ולהרבות בשיחה זו תפלה, ביני לבין קוני, לשוח שם כל אשר עם לבבי.

וכל שיח השדה וכל העשבים והאילנות וכל הצמחים, כלם יתעוררו לקראתי, ויעלו ויתנו כחם וחיותם לתוך דברי שיחתי ותפלתי, עד שתהיה תפלתי ושיחתי נשלמת בתכלית השלמות על-ידי כל שיח השדה, שיכללו כלם עם כל כחותם וחיותם ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפלתי.

ועל-ידי-זה אזכה לפתח את לבי להרבות בתפלה ותחנונים ובשיחה קדושה לפניך מלא רחמים רבים, ולפניך אשפך כל שיחי, עד שאזכה לשפך לבי כמים נזכח פניך ה'. ואשא אליך כפי, על נפשי ונפש עוללי וטפי (לקוטי תפילות ב', י"א).

שבת שלום